

ආර්ථික විද්‍යාව II
ECONOMICS II

ඇගයීම් අංක - 11

විනාඩි 30 කි
30 Minutes

01. (i)

හිඟකම යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ අසීමිත මිනිස් වුවමනාවලට සාපේක්ෂව සමාජය සතු සම්පත් සම්භාරය ප්‍රමාණවත් නොවන බවයි. මිනිස් වුවමනා අසීමිතව පවත්නාකාක් සහ ඒවා සපුරා ගැනීමට ඇති සම්පත් සීමිතව පවත්නාකාක් හිඟකම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය නොවිසඳී පවතී.

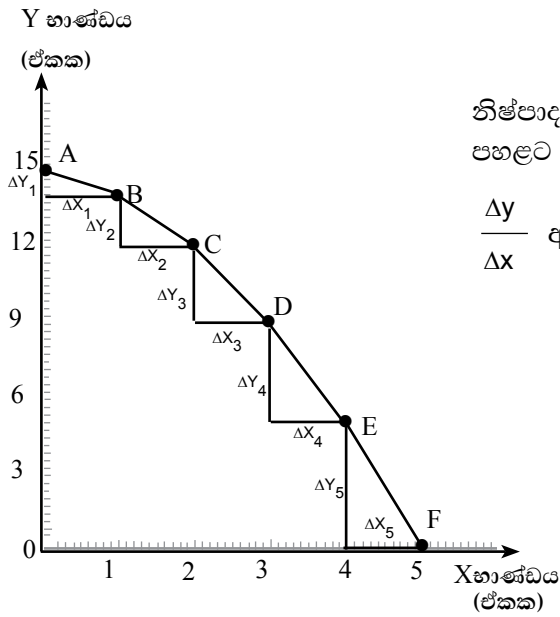
එම නිසා සෑම සමාජයකටම සෑම කල්හිම දක්නට ලැබෙන මෙම ගැටළුව විසඳිය නොහැක. එබැවින් විසඳිය නොහැකි ප්‍රශ්නයක් විසඳීමට ආර්ථික විද්‍යාඥයෝ උත්සාහ නොදරති. (ලකුණු 02 යි)

එබැවින් ආර්ථික විද්‍යාඥයෝ උත්සාහ කරන්නේ හිඟකම ප්‍රශ්නය විසඳීමට නොව හිඟ සම්පත් යොදා කවර අවශ්‍යතා සපුරා ගන්නේ දැයි සිදුකරනු ලබන තේරීම් තුළින් පැන නගින ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳා ගැනීමට වේ. මෙසේ සෑම ආර්ථිකයකම ප්‍රධාන ආර්ථික ප්‍රශ්න 3 කට මුහුණ දේ. එනම් කුමක්, කෙසේ කා සඳහා නිපදවන්නේ ද ? යන්න වේ. මෙම ප්‍රශ්න ප්‍රශස්ත මට්ටමෙන් විසඳා ගැනීමට අවශ්‍ය න්‍යායාත්මක හා ප්‍රායෝගික මග පෙන්වීම කරනුයේ ආර්ථික විද්‍යාඥයෝ විසින් ය. (ලකුණු 02 යි)

(ii)

- “වැඩිවන ආවස්ථික පිරිවැය නීතියෙන්” අදහස් කෙරෙනුයේ නිෂ්පාදන හැකියා වක්‍රයක් මත, එක් භාණ්ඩයක නිෂ්පාදනය සමාන ඒකකවලින් ක්‍රමයෙන් වැඩි කරන විට, ඒ වෙනුවෙන් කැප කිරීමට සිදුවන අනික් භාණ්ඩයේ ප්‍රමාණය හෙවත් ආවස්ථික පිරිවැය, ක්‍රමයෙන් ඉහළ නගින බව ය. (ලකුණු 01 යි)

- “වැඩිවන ආවස්ථික පිරිවැය නීතිය” පිළිබිඹු කරනුයේ මූලයට අවතල හෙවත් පිටතට තෙරා ගිය නිෂ්පාදන හැකියා මායිම් වක්‍රයක් මගිනි. මූලයට අවතල නිෂ්පාදන හැකියා වක්‍රයක් මත පහළට ගමන් කරන විට, වක්‍රයේ බෑවුම ක්‍රමයෙන් වැඩි වේ. (ලකුණු 01 යි)

නිෂ්පාදන හැකියා මායිම් වක්‍රය මත පහළට ගමන් කරන විට,

$$\frac{\Delta y}{\Delta x}$$

අනුපාතය ක්‍රමයෙන් වැඩි වේ.

(ලකුණු 02 යි)

- (iii) නිෂ්පාදනයේ කාර්යක්ෂමතාව යන්නෙන් අදහස් කෙරෙනුයේ අවම නිෂ්පාදන පිරිවැයක් යටතේ භාණ්ඩ හා සේවා නිෂ්පාදනය කිරීම ය. එනම් දෙන ලද යෙදවුම් ප්‍රමාණයකින් උපරිම නිමැවුමක් ලබා ගැනීම හෝ දෙන ලද නිමැවුමක්, අවම යෙදවුම් ප්‍රමාණයකින් නිපදවීම මින් අදහස් කෙරේ.

නිෂ්පාදනයේ කාර්යක්ෂමතාව සඳහා කොන්දේසි දෙකක් ඉෂ්ට විය යුතුය :

- අ. පූර්ණ සේවා නියුක්තිය : සියලුම සම්පත් උපයෝජනය කිරීම
 - ආ. පූර්ණ නිෂ්පාදනය : සියලුම සම්පත් උපරිම කාර්යක්ෂමතාවයකින් උපයෝජනය කිරීම
- (ලකුණු 02 යි)

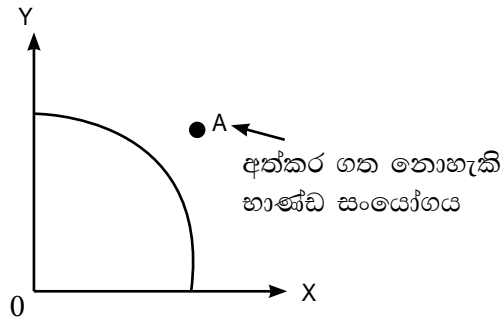
සම්පත් බෙදීමේ කාර්යක්ෂමතාව යන්නෙන් අදහස් කෙරෙනුයේ සමාජයට වඩාත් අවශ්‍ය කරන භාණ්ඩ හා සේවා නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා හිඟ සම්පත් බෙදා වෙන් කළ යුතු බව ය.

ආර්ථිකයේ සෑම වෙළෙඳ පොළකම සමතුලිතය, ආන්තික ප්‍රතිලාභ = ආන්තික පිරිවැය යන කොන්දේසි මත සිදු වේ නම්, සම්පත් බෙදීමේ කාර්යක්ෂමතාවය හටගනී. සෑම භාණ්ඩයකම ආන්තික පිරිවැය ඒ ඒ සාධකයේ මිලට සමාන වන විට, (එනම් $MC = P$), සම්පත් බෙදා වෙන් කිරීමේ කාර්යක්ෂමතාව තහවුරු වේ.

(ලකුණු 02 යි)

(iv)

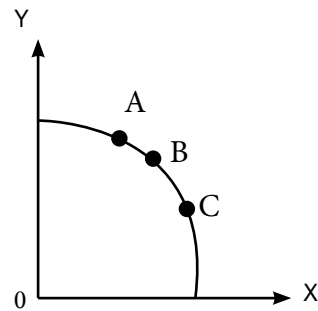
සම්පත් හිඟකම

(ලකුණු 01 යි)

නිෂ්පාදන හැකියා වක්‍රයට ඉහළින් පිහිටි "A" ලක්ෂ්‍යයේ දැක්වෙන භාණ්ඩ සංයෝගය අත්පත් කර ගැනීමට වුවමනා වුව ද, සම්පත් හිඟකම එයට බාධාවක් වේ.

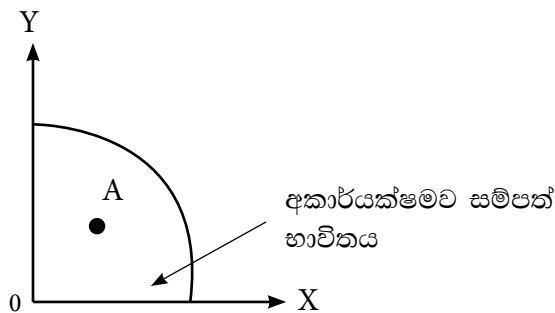
සම්පත්වල විකල්ප භාවිත

(ලකුණු 01 යි)

A, B, C වැනි විකල්ප භාණ්ඩ සංයෝජන අතරින් එක් සංයෝජනයක් තෝරාගත යුතුය.

සම්පත් භාවිතයේ අකාර්යක්ෂමතාව

(ලකුණු 02 යි)

නිෂ්පාදන හැකියා වක්‍රයේ ඇතුළත පිහිටි 'A' ලක්ෂ්‍යයෙන් දැක්වෙන්නේ සම්පත් භාවිතයේ අකාර්යක්ෂමතාවයි.

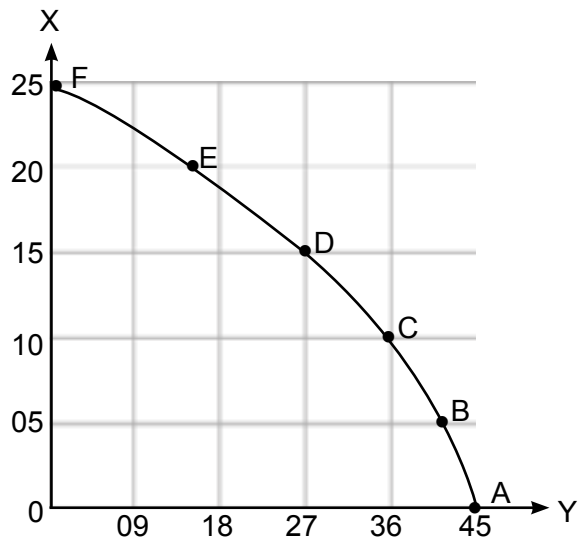
(v)

අ.

සංයෝග	X	Y
A	0	45
B	5	42
C	10	36
D	15	27
E	20	15
F	25	0

(ලකුණු 02 යි)

ආ.

(ලකුණු 02 යි)

සකෙසුම : බණ්ඩාර දිසානායක
B.Sc.(Mgt)Sp